

EXECUTAREA MĂSURILOR DE SIGURANȚĂ

Victor MORARU, Anca COLESCU

CZU: 343.24

moraruvictor95@yahoo.com
colescu_anca979@yahoo.com

Măsurile de siguranță sunt sancțiuni de drept penal cu un pronunțat caracter preventiv, având drept scop înlăturarea unor stări de pericol și preîntâmpinarea săvârșirii faptelor prevăzute de legea penală. Codul penal din România prevede că măsurile de siguranță se iau față de persoana care a comis o faptă prevăzută de legea penală, nejustificată, dar și în legătură cu persoana căreia nu i se aplică o pedeapsă [1, p.587].

Obligarea la tratament medical este măsura de siguranță cu caracter medical care constă în obligația impusă făptuitorului care, din cauza unei boli ori a intoxicației cronice cu alcool, stupefiante sau alte substanțe asemănătoare, prezintă pericol pentru societate, de a se prezenta în mod regulat la tratament medical până la însănătoșire. Costurile tratamentului medical sunt suportate de către bugetul de stat [2].

Confirmarea măsurii se face prin sentința prin care instanța se pronunță asupra vinovăției inculpatului. Măsura de siguranță poate însoți o pedeapsă, dacă instanța constată că inculpatul a săvârșit fapta cu vinovăție. O copie de pe dispozitivul hotărârii și o copie a raportului medico-legal se trimit organelor care au obligația să ducă la îndeplinire această măsură. Când persoana în cauză se sustrage de la efectuarea tratamentului medical, se poate dispune internarea medicală a acesteia. Competența de a hotărî internarea medicală aparține instanței de executare, la sesizarea direcției sanitare din care rezultă că persoana se sustrage de la efectuarea tratamentului.

Internarea medicală este măsura de siguranță cu caracter medical care constă în internarea într-un institut medical de specialitate, până la însănătoșire, a făptuitorului care este bolnav mintal ori toxicoman și care prezintă pericol pentru societate. Internarea medicală se ia pe o perioadă nedeterminată și durează până la însănătoșire. Măsura internării medicale poate fi luată în mod provizoriu de procuror, în faza de urmarire penală, și de instanță, în faza de judecată. Autoritatea de

sănătate publică stabilită prin hotărârea instanței pentru realizarea internării medicale este obligată să asigure supravegherea celui internat, să-l trateze medical și să comunice despre internare instanței de executare [3].

Interzicerea unei funcții sau profesii este măsura de siguranță ce se poate lua față de făptuitorul care a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală din cauza incapacității, nepregătirii sau altor motive care îl fac impropriu pentru exercitarea unei profesii, meserii sau alte ocupații și există pericolul de a săvârși alte fapte prevăzute de legea penală [4, p.300]. Este necesar să existe o legătură causală între modul de exercitare a profesiei, meseriei sau alte funcții și fapta prevăzută de legea penală. În vederea punerii în executare a măsurii, instanța de executare comunică o copie de pe dispozitivul hotărârii organului în drept să aducă la îndeplinire această măsură și să supravegheze respectarea ei.

Interzicerea de a se afla în anumite localități se poate lua pe o perioadă de 5 ani, iar dacă pericolul subzistă, poate fi prelungită. Cauza care determină luarea acestei măsuri este necesitatea înlăturării unui pericol grav pentru societate, care s-ar produce în eventualitatea prezenței persoanei condamnate într-una sau mai multe localități anume determinate. Pentru dispunerea unei asemenea interdicții se cer o seamă de condiții care privesc persoana făptuitorului, locul săvârșirii infracțiunii, numărul infracțiunilor și alte condiții [5, p. 52].

Expulzarea este o măsură de siguranță care constă în îndepărtarea silită de pe teritoriul țării a infractorului cetățean străin sau persoană fără cetățenie care nu are domiciliul în România, dacă, în urma săvârșirii infracțiunii, prezența sa pe acest teritoriu prezintă o stare de pericol [6, p. 350].

Confiscarea specială este o măsură de siguranță cu caracter patrimonial, care consta în trecerea în proprietatea statului, cu titlu gratuit, a unor bunuri care, dacă ar fi fost lăsate în continuare în detenția făptuitorului, ar prezenta pericolul săvârșirii unor noi fapte prevăzute de legea penală. Periculozitatea rezultă din substanța acelor lucruri, din întrebuințarea ce li s-a dat, din destinația ce li s-a atribuit sau din proveniența lor ilicită, de natură a determina noi încălcări ale legii. Măsura se execută prin predarea lucrurilor confiscate organelor în drept a le prelua sau valorifica [7, p. 30].

Interdicția de a reveni în locuința familiei pe o perioadă determinată a fost introdusă în legislația penală pentru a preveni violența în familie. Această măsură poate fi luată pe o durată de până la 2 ani și poate fi cumulată cu o altă măsură de siguranță, cum ar fi internarea medicală.

Codul penal al Republicii Moldova nu cunoaște o noțiune a măsurilor de siguranță, formulând doar scopurile acestora. În doctrină, măsurile de siguranță sunt definite ca fiind sancțiuni de drept penal, constând din măsuri de constrângere cu caracter preventiv, care au drept scop înlăturarea unor stări de pericol și preîntâmpinarea săvârșirii de noi infracțiuni. Fiind o sancțiune de drept penal, măsurile de siguranță trebuie să fie aplicate cu respectarea drepturilor fundamentale și libertăților omului.

Măsurile de constrângere cu caracter medical reprezintă măsuri coercitive aplicate persoanelor care suferă de anumite boli psihice sau fac abuz de substanțe alcoolice sau narcotice și care au săvârșit o faptă prevăzută de legea penală. Pentru aplicarea acestor măsuri, persoana trebuie să fi comis o faptă prevăzută de legea penală, indiferent dacă este trasă sau nu la răspundere penală. Dacă instanța de judecată constată că persoana în cauză a săvârșit o faptă penală în stare de iresponsabilitate sau cu anumite boli psihice cronice, poate adopta o sentință de absolvire de pedeapsă fie de liberare de pedeapsă și de aplicare a unor măsuri cu caracter medical. Aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter medical eate un drept și nu o obligație pentru instanța de judecată. Codul penal prevede două tipuri de măsuri de constrângere cu caracter medical, și anume, internarea într-o instituție psihiatrică cu supravegherea obișnuită și internarea într-o instituție psihiatrică cu supraveghere riguroasă. Instanța de judecată, în temeiul avizului instituției medicale, dispune încetarea aplicării măsurilor de constrângere cu caracter medical în cazul însănătoșirii [8, p. 265].

Referințe:

1. GORUNESCU, M. *Noul Cod penal. Partea generală*. Ed.aII-a. București: Universul juridic.
2. Legea nr. 253/2013, art. 77 alin.(2).
3. Codul de procedură penală, art. 569 alin (3).

ȘTIINȚE JURIDICE ȘI ECONOMICE

Drept

---

4. DONGOROZ, V. Interzicerea unei funcții sau profesii. În: *Explicații teoretice ale Codului penal roman*. Vol. II. Edit. Acad., 1970.
5. NIȚU, T. Admisibilitatea luării măsurii interzicerii de a de afla în anumite localități. În: *Dreptul*, 1992, nr. 8.
6. DONGOROZ, V. Expulzarea străinilor. În: *Explicații teoretice ale Codului penal roman*. Vol. II. Edit. Acad, 1970.
7. PAPADOPOL, V. Confiscarea specială în practica penală. În: *R.R.D*, 1983, nr. 5.
8. GRAMA, M., ȘAVGA, A., BOTNARIU, S., MARTIN, D. *Drept penal. Partea general*. Vol. II. Chișinău: Tipografia Centrală, 2016.